

Η ΦΩΣΗ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΠΟΙΜΕΝΙΚΟΥ

**Σ Κ Ε Ψ Ε Ι Σ
ΑΝΔΡΕΑΣ-ΜΑΙΡΗ-ΑΙΑΣ-ΜΙΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΣΧΕΣΗ**
Της Μαίρης Φραντζή

Συνέχεια από την 1η σελίδα

Μάλιστα γύρισα το βρήκα κάτω. Το ξανάβατα επάνω και περίμενα να έρθει ο σκύλος. Αυτός ο κοτάζει για μια σπηγή, το έσπρωξε λίγο, το πέταξε κάτω και σύντοτα ζανά για ξαπλώσει. Σε αυτό το ίδιο τραπέζακι, ένα άλλο απόγευμα άφριστα τους καφεδές μας. Φώναξα λοιπόν το Αιάντα και του είπα: «Αία πρόσεχε τους». Αμέσως μετά έφυγα τρέχοντας για να κλείσω τη πόρτα της κουζίνας. Γύρισα μετά από καρκίνη ώρα και είδα τον Αιάντα να βρίσκεται κάτω, δίπλα στο τραπέζακι και τους καφεδέςανέγγιχτους! Ένα άλλο απόγευμα, ο Ανδρέας έτρωγε σαλάτα και ο Αιάς στεκάνων δίπλα του. Συνήθως ο σκύλος αυτός δεν αρπάζει τροφή, ούτε ξηπιάνευε. Ο Ανδρέας του έδωσε ένα κομμάτι αγγούρι και ο σκύλος αφού το δικάζει, το πέταξε κάτω. Μετά το ξανάβατε και το έβαλε πάνω στο ποδιό του άνδρα μου. Προφανώς του το έπιστρεψε ως απαράδεκτο!

Ήταν χειμώνας και ο σκύλος μας πάλεων είχε γίνει τριών ετών. Εκείνη τη περίοδο ασχολούμενοι με τις απαραίτητες δουλειές του έξοχικού μας, έβαμε κάποιες ένδερνα έων από το σπίτι μας και το τεμαχίζαμε σε μικρότερα κουμπάτια για τα τζάκι, τα οποία αφήναμε έων από τη πόρτα. Κατά τη διαδικασία αυτή πηγάναιμε και ερχόμαστε κουβαλώντας τα ζυλά για αρκετή ώρα. Σε κάποια στιγμή ο Αιάς πήγε και έφερε σέρναντας το ποι μεγάλο κλαδί και το άρρεν διπλά μας.

Όλα αυτά τα στοιχεία της συμπεριφοράς του, εκδηλώθηκαν μέσα από τη διαρκή επικοινωνία μας, χωρίς φυνές, με πολύ απλές λέξεις, όπως πολλά κάθιδα. Ο χρόνος μας στο ποτί είναι λίγος, αλλά ήταν είμαστες εκεί, τον φωνάζουμε πάντας κοντά μας, ώστε να συμμετέχει σε ότι κάνουμε. Για την εκπαίδευση του διάβασαν ένα μικρό, απλό βιβλίο, το οποίο μας είχε πρετείνει ο κος Γιδόγιαννος και έγινε να έχουμε από παλιά στη βιβλιοθήκη μας. Ο ίδιος μας συμμετέλευτε διαρκώς, ειδικά τον πρώτο χρόνο που πήραμε το σκύλο μας και μας επισκέπτονταν κάποιες φορές για να μας βοηθήσει σε απροίς μας, καταθέντας τις εμπειρίες για τον Ελληνικό Ποιμενικό. Οιάς χρειάζαν δύο μόνιμες για να μάθει κάθε εντολή, όπως: «έλω», «κάτσε», «κάτω», «πάτμε», «μείνε» κ.λπ. με πέντε απλές λέξεις όλες και όλες, που τις χρησιμοποιούμε κατάλληλα (εμείς υποτίθεται ότι είμαστε οι έντυποι). Ο σκύλος μας μετά από συνέχιη επαφή μαζί και το επαναλαμβανόμενο πρόγραμμα αυτής της στοιχειώδους εκπαίδευσης, με συμπληρωματικές κινήσεις και των χεριών, συνεργάζεται πλέον μαζί μας στα πάντα. Στα τέσσερα του χρόνου, ο Αιάς αποφάσισε να εξερευνήσει και το χώρο έων από το κτήμα. Ήταν με κάθε τρόπο και σε κάθε ευκαρία, μας χρειάζειν χρησιμοποιώντας τρόπους αιφνιδιασμάτων και κάνει μια ώρα να γυρίσει, πράγμα επικινδύνου. Ετσι βρήκαμε ένα δικό μας κώδικα για να μείνουμε σε τους κινδύνους. Ανοίγουμε εμείς την πόρτα, τον προτρέπουμε να φύγει, κάνει μια μικρή περιπολί και σε πέντε λεπτά επιστρέψει.

Ακούμαντε πολλές ιστορίες για τη έρευνα καταδίωκα και την απειθαρχία των Ελληνικών Ποιμενικών, όμως γνωρίζαντας τη συμπεριφορά του συγκεκριμένου σκύλου, βεβαιώνουμε ότι πάρα τον όγκο, το βάρος και τη δύναμη του, καθώς και τις αισθητικές κινήσεις του, ουδέτερα αισθαντικά που απειλούμαστε, πράγμα όμως που το χρησιμοποιεί όταν αντιλαμβάνεται εισβολή στο χώρο του.

Εκείνοι που ποτούμενοι να καταδίωκουμε μετά από την εμπειρία της συνανταστροφής μαζί του, είναι ότι δεν είναι σκύλος συντροφίας, δεν καθεται μαζί μας, ούτε κοντά μας. Συνήθως κάθεται παρόμερα, γυρίζει κάθε δύο ώρα όλο το κτήμα μέρα και νύχτα, γιατί δεν τον δένουμε, δεν μπαίνει μέσα στην πόρτα, μικρό ή μεγάλο, αλλά βρίσκεται ανάλογα με την εποχή το πιο κατάλληλο σημείο για να ξαποστάσει λίγο και να συνεχίσει το καθήκον... Αυτό συμβαίνει πάντοτε, με κρύο, με βροχή, με χιόνι, ακόμη και με καύσυνα. Είναι η χαρά της χώρας μας, προσφέρει απόλυτη στηρίζοντας συνεχώς να το μαθαίνεις κάπιοντας στούντιο στο δικά του ενδιαφέροντα. Εχει πάμπολες ιστορίες να σας αφηγήσει, όμως σκέφτουμε σοφάρη, τώρα που είναι σε κατάλληλη ηλικία, να του προσφέρω μια σκυλίσια συντροφία, επλιζόντας ότι θα γίνει πέρα από την πόρτα και αξέ μεθρία του ο Ελληνικός Ποιμενικός χρειάζεται ο χαρακτήρας, ένα στοιχείο του Ελληνικού.

Ακούμαντε πολλές ιστορίες για τη έρευνα καταδίωκα και την απειθαρχία των Ελληνικών Ποιμενικών, όμως γνωρίζαντας τη συμπεριφορά του συγκεκριμένου σκύλου, βεβαιώνουμε ότι πάρα τον όγκο, το βάρος και τη δύναμη του, καθώς και τις αισθητικές κινήσεις του, ουδέτερα αισθαντικά που απειλούμαστε, πράγμα όμως που το χρησιμοποιεί όταν αντιλαμβάνεται εισβολή στο χώρο του.

Εκείνοι που ποτούμενοι να καταδίωκουμε μετά από την εμπειρία της συνανταστροφής μαζί του, είναι ότι δεν είναι σκύλος συντροφίας, δεν καθεται μαζί μας, ούτε κοντά μας. Συνήθως κάθεται παρόμερα, γυρίζει κάθε δύο ώρα όλο το κτήμα μέρα και νύχτα, γιατί δεν τον δένουμε, δεν μπαίνει μέσα στην πόρτα, μικρό ή μεγάλο, αλλά βρίσκεται ανάλογα με την εποχή το πιο κατάλληλο σημείο για να ξαποστάσει λίγο και να συνεχίσει το καθήκον... Αυτό συμβαίνει πάντοτε, με κρύο, με βροχή, με χιόνι, ακόμη και με καύσυνα. Είναι η χαρά της χώρας μας, προσφέρει απόλυτη στηρίζοντας συνεχώς να το μαθαίνεις κάπιοντας στούντιο στο δικά του ενδιαφέροντα. Εχει πάμπολες ιστορίες να σας αφηγήσει, όμως σκέφτουμε σοφάρη, τώρα που είναι σε κατάλληλη ηλικία, να του προσφέρω μια σκυλίσια συντροφία, επλιζόντας ότι θα γίνει πέρα από την πόρτα και αξέ μεθρία του ο Ελληνικός Ποιμενικός χρειάζεται ο χαρακτήρας, ένα στοιχείο του Ελληνικού.

Ακούμαντε πολλές ιστορίες για τη έρευνα καταδίωκα και την απειθαρχία των Ελληνικών Ποιμενικών, όμως γνωρίζαντας τη συμπεριφορά του συγκεκριμένου σκύλου, βεβαιώνουμε ότι πάρα τον όγκο, το βάρος και τη δύναμη του, καθώς και τις αισθητικές κινήσεις του, ουδέτερα αισθαντικά που απειλούμαστε, πράγμα όμως που το χρησιμοποιεί όταν αντιλαμβάνεται εισβολή στο χώρο του.

Εκείνοι που ποτούμενοι να καταδίωκουμε μετά από την εμπειρία της συνανταστροφής μαζί του, είναι ότι δεν είναι σκύλος συντροφίας, δεν καθεται μαζί μας, ούτε κοντά μας. Συνήθως κάθεται παρόμερα, γυρίζει κάθε δύο ώρα όλο το κτήμα μέρα και νύχτα, γιατί δεν τον δένουμε, δεν μπαίνει μέσα στην πόρτα, μικρό ή μεγάλο, αλλά βρίσκεται ανάλογα με την εποχή το πιο κατάλληλο σημείο για να ξαποστάσει λίγο και να συνεχίσει το καθήκον... Αυτό συμβαίνει πάντοτε, με κρύο, με βροχή, με χιόνι, ακόμη και με καύσυνα. Είναι η χαρά της χώρας μας, προσφέρει απόλυτη στηρίζοντας συνεχώς να το μαθαίνεις κάπιοντας στούντιο στο δικά του ενδιαφέροντα. Εχει πάμπολες ιστορίες να σας αφηγήσει, όμως σκέφτουμε σοφάρη, τώρα που είναι σε κατάλληλη ηλικία, να του προσφέρω μια σκυλίσια συντροφία, επλιζόντας ότι θα γίνει πέρα από την πόρτα και αξέ μεθρία του ο Ελληνικός Ποιμενικός χρειάζεται ο χαρακτήρας, ένα στοιχείο του Ελληνικού.

Ακούμαντε πολλές ιστορίες για τη έρευνα καταδίωκα και την απειθαρχία των Ελληνικών Ποιμενικών, όμως γνωρίζαντας τη συμπεριφορά του συγκεκριμένου σκύλου, βεβαιώνουμε ότι πάρα τον όγκο, το βάρος και τη δύναμη του, καθώς και τις αισθητικές κινήσεις του, ουδέτερα αισθαντικά που απειλούμαστε, πράγμα όμως που το χρησιμοποιεί όταν αντιλαμβάνεται εισβολή στο χώρο του.

Εκείνοι που ποτούμενοι να καταδίωκουμε μετά από την εμπειρία της συνανταστροφής μαζί του, είναι ότι δεν είναι σκύλος συντροφίας, δεν καθεται μαζί μας, ούτε κοντά μας. Συνήθως κάθεται παρόμερα, γυρίζει κάθε δύο ώρα όλο το κτήμα μέρα και νύχτα, γιατί δεν τον δένουμε, δεν μπαίνει μέσα στην πόρτα, μικρό ή μεγάλο, αλλά βρίσκεται ανάλογα με την εποχή το πιο κατάλληλο σημείο για να ξαποστάσει λίγο και να συνεχίσει το καθήκον... Αυτό συμβαίνει πάντοτε, με κρύο, με βροχή, με χιόνι, ακόμη και με καύσυνα. Είναι η χαρά της χώρας μας, προσφέρει απόλυτη στηρίζοντας συνεχώς να το μαθαίνεις κάπιοντας στούντιο στο δικά του ενδιαφέροντα. Εχει πάμπολες ιστορίες να σας αφηγήσει, όμως σκέφτουμε σοφάρη, τώρα που είναι σε κατάλληλη ηλικία, να του προσφέρω μια σκυλίσια συντροφία, επλιζόντας ότι θα γίνει πέρα από την πόρτα και αξέ μεθρία του ο Ελληνικός Ποιμενικός χρειάζεται ο χαρακτήρας, ένα στοιχείο του Ελληνικού.

Ακούμαντε πολλές ιστορίες για τη έρευνα καταδίωκα και την απειθαρχία των Ελληνικών Ποιμενικών, όμως γνωρίζαντας τη συμπεριφορά του συγκεκριμένου σκύλου, βεβαιώνουμε ότι πάρα τον όγκο, το βάρος και τη δύναμη του, καθώς και τις αισθητικές κινήσεις του, ουδέτερα αισθαντικά που απειλούμαστε, πράγμα όμως που το χρησιμοποιεί όταν αντιλαμβάνεται εισβολή στο χώρο του.

Εκείνοι που ποτούμενοι να καταδίωκουμε μετά από την εμπειρία της συνανταστροφής μαζί του, είναι ότι δεν είναι σκύλος συντροφίας, δεν καθεται μαζί μας, ούτε κοντά μας. Συνήθως κάθεται παρόμερα, γυρίζει κάθε δύο ώρα όλο το κτήμα μέρα και νύχτα, γιατί δεν τον δένουμε, δεν μπ